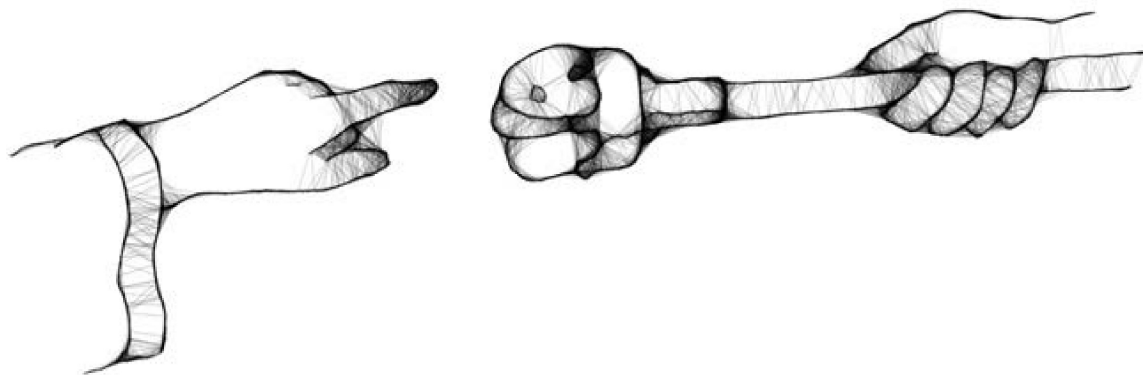

Ê-xê-tơ và Mạc-đô-chê

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Ê-xơ-tê 1-10; 1 Cô-rinh-tô 9:19-23; Giăng 4:1-26; Công vụ 17:26; Ma-thi-ơ 22:21; Rô-ma 1:18-20.

Câu Gốc: “Vì nếu người làm thình trong lúc này đây, dân Giu-đa hẳn sẽ được tiếp trợ và giải cứu bởi cách khác, còn người và nhà cha người đều sẽ bị hư mất; song nào ai biết rằng chẳng phải vì cơ cơ hội hiện lúc này mà người được vị hoàng hậu sao?” (Ê-xơ-tê 4:14).

Ê-xơ-tê được dùng để thực hiện một sứ mạng cao cả tại một trung tâm nguy hiểm của đế quốc Ba Tư. Sứ mạng của bà gồm những kinh nghiệm khác nhau. Ê-xơ-tê là một cô bé mồ côi của một chủng tộc và tôn giáo bị ghét, sống trong một cường quốc (Ba Tư) vào thời đó. Bà cũng là hoàng hậu của vua Ba Tư. Đây không phải là một câu chuyện thần tiên từ nghèo bỗng nhiên trở nên giàu. Ê-xơ-tê được nâng lên từ một hoàn cảnh không ai biết đến và được huấn luyện để thực hiện một sứ mạng rất đặc biệt. Bà phải giấu kín sự kiện mình là người Do Thái. Về sau, bà phải làm một sự thú nhận nguy hiểm về dòng dõi và đức tin của mình.

Được cậu và cũng là cha nuôi Mạc-đô-chê hỗ trợ, Ê-xơ-tê dám làm chứng trong triều đình Ba Tư, là nơi có đầy những mưu mô và bí ẩn. Công việc và sự can đảm của bà đã giải cứu dân sự của bà. Sự can đảm của bà đã thay đổi địa vị xã hội thấp hèn của người Do Thái và khiến họ được thán phục trong Đế quốc Ba Tư.

Chắc chắn vì kết quả của sự trung thành của Ê-xơ-tê, kiến thức về Đức Chúa Trời chân thật được nổi tiếng trong vòng những người Ba Tư. Chuyện tích về Ê-xơ-tê và Mạc-đô-chê thì không phải là câu chuyện truyền giáo “bình thường.” Nhưng chuyện của họ nói lên một số nguyên tắc đáng chú ý có thể giúp chúng ta hiểu về sự làm chứng ở những hoàn cảnh khó khăn.

Ê-xơ-tê Ở Ba-tư

Hãy Đọc Ê-xơ-tê 1:2-20. Việc gì xảy ra ở đây? Có những điều khó hiểu nào về câu chuyện này theo quan điểm hiện đại của chúng ta ngày nay?

Một buổi yến tiệc bầy ngày mà Vua A-suê-ru thết đãi các quan trưởng và thần bộc dường như quá nhiều, ngay cả đối với một người ở địa vị chính trị quyền thế. Sự uống rượu vô hạn (Ê-xơ-tê 1:7, 8) thì bất bình thường ngay cả trong thời đó. Trong trường hợp này, rượu đã làm lu mờ sự phán đoán của vua đến nỗi vua ra lệnh cho hoàng hậu Vả-thi được dẫn đến trước mặt vua, để “trưng bày” cho các cận thần say sưa và toàn người nam. Đây là điều thấp hơn danh dự của bà là một người đã kết hôn và là thành phần của hoàng gia. Dù Vả-thi có trả lời ra sao, bà cũng mất địa vị là hoàng hậu. Nhưng bà đã có sự lựa chọn can đảm để giữ danh dự của mình.

Nhưng, trong lúc đó, chúng ta phải nghĩ đến những hành động của Ê-xơ-tê. Ê-xơ-tê 2:3 cho thấy những người nữ này không phải tình nguyện. Nhà vua ra lệnh, và vì vậy, Ê-xơ-tê phải đến.

Hãy Đọc 1 Cô-rinh-tô 9:19-23. Bằng những cách nào, những nguyên tắc trong các câu này giúp chúng ta hiểu việc gì xảy ra cho Ê-xơ-tê? Làm thế nào các câu này có thể giúp khi chúng ta phải đối diện với những hoàn cảnh khó khăn ngày nay?

Tới đây, trong câu chuyện này, người nữ anh hùng thật sự là Vả-thi, là người biến mất trong lịch sử. Sự trong sạch và quyết định của bà để sống cuộc đời mình dựa trên những nguyên tắc đã mở đường cho Ê-xơ-tê. Cuối cùng, tại sao chúng ta nên theo nguyên tắc, ngay cả khi không biết kết quả sẽ ra sao?

Thứ Hai * 3 Tháng 8

Ê-xơ-tê Trong Triều Đình

Hãy Đọc Ê-xơ-tê 2:10, 20. Những hoàn cảnh nào có thể đến khi chúng ta phải giấu gốc gác hay niềm tin tôn giáo của mình, ít nhất trong một thời gian?

Hãy Đọc câu chuyện của Đức Chúa Giê-su và người đàn bà tại giếng nước trong Giảng 4:1-26. Tại sao Đức Chúa Giê-su nói công khai với bà rằng Ngài là Đấng Mê-si, trong khi Ngài giấu không nói cho dân sự Ngài biết? Câu chuyện này giúp chúng ta hiểu thế nào những lời của Mạc-đô-chê nói với Ê-xơ-tê?

Hai lần Mạc-đô-chê căn dặn Ê-xơ-tê không nói cho ai biết về quê hương và gia đình của mình. Nếu Ê-xơ-tê bày tỏ về quê hương mình, có thể ngăn cản bà đến với vua khi bà cầu xin cho dân mình. Nhưng ngay cả trước khi sự đe dọa xảy ra, Mạc-đô-chê đã dặn Ê-xơ-tê không nói cho ai biết về dân tộc mình. Kinh Thánh không nói cho chúng ta biết lý do của Mạc-đô-chê. Nhưng như chúng ta có thể học được từ gương của Đức Chúa Giê-su, một người không cần phải nói tất cả trong mọi hoàn cảnh. Cẩn thận luôn luôn là đường lối khôn ngoan.

Trong khi đó, tại sao Đức Chúa Giê-su nói công khai với người đàn bà tại giếng nước và không nói với dân sự Ngài?

“Đấng Christ rất cẩn thận khi Ngài nói với người Do Thái. Ngài cũng khuyến khích các môn đồ giữ kín về việc Ngài là ai. Nhưng Ngài chia sẻ sự bí mật này với người đàn bà Sa-ma-ri. Đức Chúa Giê-su thấy bà sẽ dùng kiến thức của mình để chia sẻ với những người khác ân điển của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 190.

Bạn có bao giờ ở trong một hoàn cảnh mà bạn quyết định không nói nhiều về đức tin của mình là điều khôn ngoan? Bạn có những lý do nào? Bây giờ nhìn lại, bạn có thể làm khác hơn không?

“Vì Cơ Cơ Hội Hiện Lúc Này”

Trong Ê-xơ-tê 3:1-5, câu chuyện khai mạc. Mạc-đô-chê, một người Do thái làm theo điều răn chống lại sự thờ hình tượng, nên từ chối cúi xuống và lạy Ha-man, một con người. Giận dữ, Ha-man cố tìm cách trả thù điều mà ông cho là bị sỉ nhục. Mạc-đô-chê, bởi hành động của mình, đang làm chứng về Đức Chúa Trời chân thật ở giữa những người ngoại này.

Ha-man dùng lý luận nào để tuyệt diệt người Do Thái khỏi nước? Điều này nói gì về việc dễ dàng thế nào để sự khác biệt về văn hóa làm mù quáng chúng ta nên không nhận ra là tất cả mọi người đều là thành viên của nhân loại? Xin đọc Ê-xơ-tê 3:8-13 và Công vụ 17:26.

Khi biết chương trình ác nghiệt của Ha-man, Mạc-đô-chê bày tỏ sự sầu thảm rất rõ ràng. Mạc-đô-chê dùng nghi lễ tôn giáo duy nhất được nói đến trong sách Ê-xơ-tê, “ông xé áo mình, mặc lấy một cái bao và phủ tro. . . . kêu khóc cách đắng cay” (Ê-xơ-tê 4:1). Trong khi đó, Ê-xơ-tê chuẩn bị để đến gặp vua. Bà sẽ là một người Do Thái phạm luật vua Ba Tư bằng sự can đảm ra mắt vua mà không được mời. Đó là chương trình của bà để phá vỡ mưu mô của Ha-man là giết người Do Thái. Thật biết ơn là nhà vua cho phép bà vào yết kiến và nhận lời mời tới dự tiệc yến. Trong câu chuyện này, Ê-xơ-tê bày tỏ lòng vô vị kỷ và anh hùng (Ê-xơ-tê 4:16), khôn khéo (Ê-xơ-tê 5:8), và can đảm (Ê-xơ-tê 7:6).

“Qua hoàng hậu Ê-xơ-tê, Chúa đã giải cứu dân sự Ngài. Vào lúc mà dường như không quyền lực nào có thể cứu họ, thì Ê-xơ-tê và các nàng hầu của bà, kiêng ăn và cầu nguyện, đương đầu với nan đề, và đã đem lại sự giải cứu cho dân sự.

Một cuộc nghiên cứu về công việc của các bà trong chương trình của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước sẽ dạy chúng ta những bài học có thể giúp chúng ta đối diện với những trường hợp khẩn cấp trong công việc ngày nay. Chúng ta có thể không bị đưa đến một chỗ kinh khủng như dân sự của Chúa trong thời của Ê-xơ-tê. Nhưng thường thường các bà trở lại đạo có thể giữ một phần quan trọng ở những chỗ khiêm tốn.” – Phỏng trích Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 3, tr. 1140.

Hãy đọc Ê-xơ-tê 4:14, câu nổi tiếng của Mạc-đô-chê nói cùng Ê-xơ-tê, “Song nào ai biết rằng chẳng phải vì cơ cơ hội hiện lúc này mà người được vị hoàng hậu sao?” Bằng những cách nào bạn có thể dùng nguyên tắc đằng sau những lời đó ngay bây giờ?

Mạc-đô-chê và Ha-man

Theo Ê-xơ-tê 5-8, làm thế nào Ê-xơ-tê có thể cứu dân sự bà?

Những câu này nói về hai buổi tiệc yến của hoàng hậu Ê-xơ-tê đem chúng ta tới giờ phút quan trọng nhất trong câu chuyện. Chúng nói về sự giải cứu vĩ đại của người Do Thái khỏi chương trình tuyệt diệt của Ha-man. Tiếp theo, câu chuyện bày tỏ sự khác biệt giữa vinh dự thật và sự tự tôn; và cũng ghi lại sự trừng phạt kẻ ác. Những chương trình trong triều đình có ảnh hưởng sâu rộng. Chúng cho chúng ta sự hiểu biết đằng sau bức màn của một ông vua có quyền lực và triều đình. Ê-xơ-tê và Mạc-đô-chê dùng địa vị kiến thức về văn hóa, và đức tin của họ trong những lời hứa giao ước của Đức Chúa Trời cho dân sự Ngài để đem lại sự giải cứu và tự do cho dân Do Thái.

Trong khi đó, mặc dù sống cuộc đời phục vụ cách yên lặng, Mạc-đô-chê bày tỏ đức tin mình. Ông từ chối cúi lạy trước Ha-man. Người ta để ý, và họ cảnh cáo ông, nhưng ông từ chối nhượng bộ đức tin mình (Ê-xơ-tê 3:3-5). Chắc chắn lập trường của ông là một lời chứng cho những người khác.

Hãy Đọc Ê-xơ-tê 6:1-3. Điều này nói gì về Mạc-đô-chê? Chúng ta học được bài học nào về dân sự Đức Chúa Trời có thể làm việc, ngay cả làm chứng, ở nước ngoài?

Rõ ràng là Mạc-đô-chê đi theo Đức Chúa Trời. Nhưng ông cũng trung thành với vua của nước mà ông đang sống. Trong khi từ chối cúi lạy một người, ông vẫn là một công dân tốt. Trong việc đó, ông đã phô bày sự chống lại vua. Chúng ta không nên tự hỏi về việc Mạc-đô-chê đã không được tôn vinh cho hành động này. Có lẽ ông làm việc đó, rồi tiếp tục đi đường của mình, và không mong được phần thưởng gì. Nhưng đúng lúc, việc tốt của Mạc-đô-chê thì được thưởng thật bội hậu. Ở đây gương của ông có thể được bày tỏ hay nhất bằng câu, “Trả cho Sê-sa những gì thuộc về Sê-sa. Và cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Ngài” (Ma-thi-ơ 22:21). Và sau đó, như Kinh Thánh đã hứa, Đức Chúa Trời, Đấng thấy tất cả, sẽ tôn vinh những người tôn vinh Ngài (1 Sa-mu-ên 2:30) khi Ngài thấy họ xứng đáng và trong thời gian của Ngài.

Thứ Năm * 6 Tháng 8

Khi Một Số Người Ngoại Trở Nên Người Do Thái

Hãy Đọc Ê-xơ-tê 8. Hãy coi câu 17. Những câu này dạy chúng ta gì về sự tiếp cận và làm chứng?

Chắc chắn sách Ê-xơ-tê thì không phải là một câu chuyện bình thường về sự tiếp cận và làm chứng. Như kết quả chiếu chỉ của vua cho người Do Thái, “Có nhiều kẻ trong các dân tộc của xứ lại nhập bọn với dân Giu-đa; bởi vì chúng nó bắt sợ hãi dân Giu-đa lắm” (Ê-xơ-tê 8:17).

Hãy Đọc Rô-ma 1:18-20. Làm thế nào những tư tưởng dạy ở đây hành động trên những người này, đặc biệt là trong câu chuyện Ê-xơ-tê?

Trong chỉ dụ đầu tiên chống người Do Thái, thì người Do Thái sẽ bị giết. Và những người giết họ được “cướp giựt tài sản của chúng nó” (Ê-xơ-tê 3:13). Về sau, khi người Do Thái được phép giết kẻ thù của họ, thì họ cũng được truyền là có thể “đoạt lấy tài sản” của kẻ thù (Ê-xơ-tê 8:11). Nhưng ba lần trong sách Ê-xơ-tê (9:10, 15, 16) nói rằng “chúng không tra tay mình vào hóa tài.” Những câu này không nói tại sao. Nhưng sự kiện là điều này được nói tới ba lần cho thấy sự quan trọng của sự từ chối này. Chắc chắn dân Do Thái từ chối ăn cướp vì họ muốn mọi người biết rằng họ hành động vì tự vệ và không phải vì tham lam.

Làm thế nào để biết chắc rằng trong sự tiếp cận và làm chứng cho những người khác, chúng ta không làm điều gì để người ta phải đặt câu hỏi về các lý do của chúng ta? Tại sao điều này rất quan trọng?

Thứ Sáu * 7 Tháng 8

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Xin đọc Ellen G. White, “The Days of Queen Esther,” *Prophets and Kings*, tr. 598-606.

“Cuối cùng luật được ban hành để chống lại dân sự còn sót lại của Đức Chúa Trời thì sẽ giống như luật của vua A-suê-ru chống lại người Do Thái. Ngày nay, những kẻ thù của hội thánh thật thấy trong một nhóm nhỏ giữ điều răn về ngày Sa-bát, một ‘Mạc-đô-chê ở cửa.’ Việc dân sự Đức Chúa Trời tôn trọng luật pháp Ngài là một sự nhắc nhở liên tục cho những người không kính sợ Chúa và coi thường ngày Sa-bát của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Prophets and Kings*, tr. 605.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Chúng ta có sự so sánh nào giữa lệnh của vua chống lại dân Do Thái và những việc gì sẽ xảy ra trong ngày cuối cùng khi “dấu con thú” được thi hành?
- 2 Cả người Do Thái và Cơ Đốc nhân đã lý luận rằng sách Ê-xơ-tê không nên đặt ở trong Cọp Ước. Tên của Đức Chúa Trời không được nói đến trong sách Ê-xơ-tê, trong khi vua A-suê-ru được nói tới 190 lần! Không có nói về cầu nguyện, dâng của lễ, đền thờ, hay thờ phượng, nhưng kiêng ăn được nói tới. Nhưng Chúa thấy sách này cần được để trong Kinh Thánh. Tại sao? Có bài học thiêng liêng hùng hồn nào chúng ta có thể học được từ chuyện này về sự Đức Chúa Trời làm việc trong đời sống chúng ta cho điều thiện, ngay cả trong những lúc rất khó khăn?
- 3 Hãy suy nghĩ thêm về những lúc mà các nhà truyền giáo và những người khác làm công việc tiếp cận có thể không nói công khai họ là ai và công việc của họ. Có những lý do tốt nào để chúng ta làm như vậy, trong khi thi hành sứ mạng? Đôi khi, thí dụ, các nhà truyền giáo phải rất cẩn thận không nói họ là ai, đặc biệt khi ở những nơi hận thù đối với sự làm chứng của Cơ Đốc nhân. Nếu chúng ta được ẩn tượng không nói ngay lập tức mình là ai, làm thế nào chúng ta giữ sự bí mật này mà không bị coi là thiếu thành thật?